

ประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เรื่อง รายชื่อข้าราชการผู้ผ่านการคัดเลือกและมีสิทธิส่งผลงาน
เพื่อประเมินเลื่อนระดับให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น
(ระดับ 7ว)

ตามหนังสือ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0802.4/ว 2178-2179 ลงวันที่ 4 พฤศจิกายน 2548 ได้แจ้งหลักเกณฑ์การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น โดยในส่วนของ การเลื่อนนอกระดับควบได้กำหนดไว้ว่าบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานให้มีการพิจารณา คัดเลือกบุคคลที่มีความเหมาะสมก่อนส่งผลงานประเมินและให้ประกาศผลการพิจารณาอย่างเปิดเผยโปร่งใส รวมทั้งเปิดโอกาสให้มีการทักท้วงได้ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันประกาศผล นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงขอประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกและมีสิทธิส่งผลงาน เข้ารับการประเมินบุคคล โดยให้ผู้มีรายชื่อแนบท้ายประกาศนี้ส่งผลงานได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่นจะพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นได้ไม่ก่อนวันที่ได้รับผลงาน หลักฐานครบถ้วนสมบูรณ์สามารถนำไปประกอบการพิจารณาได้ทันที โดยไม่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่เป็นสาระสำคัญของผลงานและไม่ก่อนวันที่ข้าราชการผู้นั้นมีคุณสมบัติครบถ้วน

ทั้งนี้ หากมีผู้ใดทักท้วงหรือสงสัยในส่วนของคุณสมบัติหรือเค้าโครงเรื่องผลงานของ ผู้ขอรับการประเมินสามารถทักท้วงได้ด้วยตนเอง ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันประกาศผล ได้ที่กลุ่มงานวางแผน อัตรากำลังและระบบงาน กองการเจ้าหน้าที่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ถนนราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพฯ หรือติดต่อทางโทรศัพท์หมายเลข 0-2243-6636 กรณีที่มีผู้ทักท้วง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จะดำเนินการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นโดยเร็ว หากพบว่าข้อทักท้วงมีมูลจะรายงานต่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา 52 เพื่อดำเนินการทางวินัย แต่ถ้าหากตรวจสอบแล้วมีหลักฐานว่าข้อทักท้วงนั้นเป็นไปในทาง กลั่นแกล้งหรือไม่สุจริต จะรายงานให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 ดำเนินการตรวจสอบผู้ทักท้วงเพื่อหา ข้อเท็จจริง แล้วดำเนินการทางวินัยตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2549

(นายวัชชัย ฝักอังกูร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เอกสารแนบท้ายประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
รายชื่อข้าราชการผู้มีสิทธิส่งผลงานเพื่อประเมินเลื่อนระดับให้ดำรงตำแหน่งระดับที่สูงขึ้น (ระดับ 7ว)

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ชื่อผลงาน
1	นางปวีณา ศิริพานิช	นิติกร 6ว	สมุทรปราการ	ชั้นที่ 1 เรื่อง “การพิจารณาการมีส่วนได้ส่วนเสียในสัญญาของผู้บริหารท้องถิ่น” ชั้นที่ 2 เรื่อง “การสอบข้อเท็จจริงนางชุศรี พุทธเจริญ ผอ.รร.เทศบาล 5 ถูกร้องเรียน” ชั้นที่ 3 เรื่อง “การทำละเมิดของผู้บริหารท้องถิ่นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

ตอนที่ 2 สรุปเค้าโครงเรื่องที่เสนอให้ประเมิน

- ผลงานชิ้นที่ 1

- ชื่อผลงาน การพิจารณาการมีส่วนได้เสียในสัญญาของผู้บริหารท้องถิ่น

- ช่วงเวลาที่ดำเนินการ 27 มกราคม 2548 - 29 มีนาคม 2548

สรุปผลการปฏิบัติงาน

เมื่อประมาณ 2543 มีผู้ร้องเรียนว่า นายยงยุทธ สุวรรณบุตร นายกเทศมนตรีตำบลแพรวกษมีส่วนได้เสียในสัญญากับเทศบาลตำบลแพรวกษ โดยนางอรัญญา อรัญชราธร ภรรยาของนายยงยุทธฯ ซึ่งเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท 3 แห่ง ได้แก่ บริษัท กาญจนกุล คอนสตรัคชั่น บริษัท ยงสมุทรฯ และบริษัท ก.ทองวานิชย์ฯ ได้เป็นคู่สัญญากับเทศบาลตำบลแพรวกษ แม้ว่าตามหลักฐานจะปรากฏว่านายยงยุทธฯ ได้หย่าขาดจากนางอรัญญา อรัญชราธร แต่ยังคงมีความสัมพันธ์กันเป็นปกติและยังไปมาหาสู่กัน จังหวัดได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวเมื่อปี 2547 แล้วเห็นว่า น่าเชื่อว่าข้อร้องเรียนดังกล่าวมีมูลแต่จะถือว่า นายยงยุทธฯ เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยอ้อมกับเทศบาลแพรวกษ ซึ่งจะส่งผลให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาเทศบาลสิ้นสุดลงตามมาตรา 19 (6) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 หรือไม่ และได้หารือไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หลังจากนั้นข้าพเจ้าในฐานะผู้ช่วยเลขานุการ ได้สอบปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องบริษัททั้งสาม ในช่วงที่นายยงยุทธฯ เป็นนายกเทศมนตรี ซึ่งมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า นายยงยุทธฯมีความสัมพันธ์กับคู่สัญญาในเชิงบริหาร เชิงทุน และในทางกฎหมายกับนางอรัญญา ซึ่งเป็นคู่สัญญากับเทศบาลตำบลแพรวกษในช่วงปี พ.ศ.2543-2547 หรือไม่ อย่างไร

ผลการสอบสวนปรากฏว่า นายยงยุทธฯกับนางอรัญญาฯ ได้หย่าขาดจากกันแล้วตั้งแต่วันที่ 28 พฤศจิกายน 2541 ทั้งในบันทึกการหย่าขาดจากการเป็นสามีภรรยาก็ได้ตกลงกันในการที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะต้องมีภาระต่อกัน บุคคลทั้งสองจึงไม่มีภาระตามกฎหมายที่จะต้องอุปการะเลี้ยงดูฉันท์สามีภรรยาอีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่านายยงยุทธฯ มีความสัมพันธ์กับนางอรัญญาฯ ซึ่งเป็นคู่สัญญากับเทศบาลในลักษณะความสัมพันธ์เชิงบริหาร เพราะนายยงยุทธฯไม่ได้เป็นผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ตัวแทนผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในการดำเนินงานในกิจกรรมของบริษัทอีกทั้งไม่มีความสัมพันธ์ในเชิงทุนกับบริษัททั้งสามเพราะไม่ได้เป็นหุ้นส่วนในบริษัทดังกล่าวหรือมีอำนาจครอบงำการจัดการบริษัทได้ ข้าพเจ้าจึงได้ทำบันทึกผลการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาและเสนอเรื่องดังกล่าวให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบตามที่คณะกรรมการสอบสวนเสนอและได้รายงานกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาเรื่อง

ตอนที่ 2 สรุปเค้าโครงเรื่องที่เสนอให้ประเมิน

- ผลงานชิ้นที่ 2

- ชื่อผลงาน การสอบข้อเท็จจริง นางชูศรี พุทธเจริญ ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล 5 (วัดกลางวรวิหาร) ซึ่งถูก
ร้องเรียนว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมและบริหารงานบกพร่อง

- ช่วงเวลาที่ดำเนินการ มีนาคม 2547 - มิถุนายน 2547

สรุปผลการปฏิบัติงาน

เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2547 มีผู้ใช้นามว่า "คณะครูโรงเรียนเทศบาล 5" ร้องเรียน นางชูศรี
พุทธเจริญ ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล 5 มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมและบริหารงานบกพร่องหลายประการสร้างความ
เสียหายแก่ราชการ จังหวัดจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวโดยมี นายประจันต์ ธารศิริสิน หัวหน้า
กลุ่มงานปกครองจังหวัดสมุทรปราการ เป็นประธานกรรมการ นายทรง รอดคำ นิตกร 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดสมุทรปราการ เป็นกรรมการ นายสุเกษม สำราญปัสสร เจ้าหน้าที่งานปกครอง 7 ที่ทำการปกครองจังหวัด
สมุทรปราการ เป็นกรรมการ นายอรรถ สถิตเศรษฐ์ หัวหน้ากลุ่มงานกฎหมายระเบียบและเรื่องร้องทุกข์ เป็นกรรมการ
และข้าพเจ้าเป็นกรรมการและเลขานุการ ซึ่งมีข้าพเจ้าเป็นเลขานุการ ซึ่งจากการสอบสวนได้สอบปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้อง
ประกอบด้วยอาจารย์ที่โรงเรียนคือ นางสาวทัศนียา โสภานางดารณี ศาตากร นายสวัสดิ์ แดงศรี นายประชา พลอย
สารี นางรุ่งทิวา จุลเศรษฐ์ นางวิบูลย์ศรี ป่านรอด นางทิพย์วดี ณ สงขลา นางจิตนา พักทอง และนายเทวินทร์
กวางทอง รวมทั้งตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง สรุปผลการสอบสวนได้ดังนี้

ประเด็นข้อร้องเรียนที่ 1 ในเรื่องทรัพย์สินของโรงเรียนถูกโจรกรรม จากการสอบ

ข้อเท็จจริงของคณะกรรมการเห็นว่า โรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ โดยนางชูศรีฯ ในฐานะ
ผู้บริหารโรงเรียน ไม่ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อหาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ และรายงานเหตุการณ์ที่
เกิดขึ้นต่อเทศบาลนครสมุทรปราการล่าช้า อีกทั้งไม่มีการนำทรัพย์สินที่ได้รับการบริจาคไปลงทะเบียนครุภัณฑ์ตาม
ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
ถึงฉบับที่ 7 พ.ศ.2545 และเมื่อทรัพย์สินดังกล่าวสูญหายก็ไม่ได้ตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเพื่อหาผู้รับผิดชอบ
ความรับผิดชอบทางละเมิด

ประเด็นข้อร้องเรียนที่ 2 เกี่ยวกับการจัดการเงินเบ็ดเตล็ดของโรงเรียน ซึ่งเป็นเงินนอกงบประมาณ
ไม่มีการจัดทำรายละเอียดโครงการและประมาณการค่าใช้จ่ายเพื่อขออนุมัติดำเนินการ รวมทั้งไม่ได้ดำเนินการจัดซื้อจัด
จ้างตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2535 และที่แก้ไข
เพิ่มเติมถึงฉบับที่ 7 พ.ศ.2545

ประเด็นข้อร้องเรียนที่ 3 เรื่องการบริหารงานของนางชูศรี ในเรื่องการลาเป็นอำนาจของผู้บังคับ
บัญชาในการขอใบรับรองแพทย์ แม้ผู้ได้บังคับบัญชาจะหยุดงานเพียง 1 วัน

ข้าพเจ้าในฐานะเลขานุการได้ทำรายงานผลการสอบสวนดังกล่าวเสนอคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการ
เห็นชอบตามที่ข้าพเจ้าเสนอและได้แจ้งให้ เทศบาลนครสมุทรปราการดำเนินการทางวินัยนางชูศรี ซึ่งเทศบาลได้พิจารณา
แล้วได้งดโทษนางชูศรี และให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ ซึ่งคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสมุทรปราการได้นำเรื่อง
ดังกล่าวเข้าพิจารณาในการประชุมครั้งที่ 3/2549 เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2549 โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามความเห็น
ของเทศบาลนครสมุทรปราการ

ตอนที่ 2 สรุปเค้าโครงเรื่องที่เสนอให้ประเมิน

- ผลงานชิ้นที่ 3
- ชื่อผลงาน การทำละเมิดของผู้บริหารท้องถิ่นต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- สรุปข้อเสนอแนวความคิด/วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงาน

ด้วยปรากฏว่าในจังหวัดสมุทรปราการมีกรณีผู้บริหารท้องถิ่นกระทำละเมิดต่อหน่วยงานที่ตนเองเป็นผู้บริหาร พบว่าคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้บริหารที่ถูกรับผิดชอบ ไม่อาจดำเนินการเอาผิดกับผู้บริหารท้องถิ่นที่กระทำละเมิดได้หรือดำเนินการได้ยากเนื่องจากผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจให้คุณให้โทษโดยตรงต่อคณะกรรมการและยังมีอิทธิพลสูง ซึ่งส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งมาจากการเลือกตั้งไม่มีความผิดทางวินัย ไม่มีขึ้นเงินเดือน ไม่มีผู้ใดมาพิจารณาความดีความชอบของตน

ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 มีเจตนารมณ์ในการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติงานโดยสุจริตให้ไม่ต้องรับผิดชอบทางละเมิดเป็นการส่วนตัวโดยให้หน่วยงานของรัฐเป็นผู้รับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายแทนหากเจ้าหน้าที่รัฐดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตกฎหมายนี้จะไม่คุ้มครอง โดยกฎหมายกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวต้องรับผิดชอบในผลละเมิดเป็นการส่วนตัว โดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และข้อ 4 ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 ได้ให้นิยาม คำว่า เจ้าหน้าที่ ที่มีความหมายรวมถึงผู้ปฏิบัติงานในราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็น การแต่งตั้งในฐานะกรรมการหรือฐานะอื่นใด ดังนั้น ผู้บริหารท้องถิ่นที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของตนเองปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บริหารจึงต้องถูกตรวจสอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 ได้ แม้ทางปฏิบัติในการสอบสวนทางละเมิดกับผู้บริหารท้องถิ่นจะทำได้ยาก ข้าพเจ้าเห็นว่าท้องถิ่นจังหวัดในฐานะผู้แทนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการตรวจสอบดูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ควรใช้อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอในฐานะผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายเข้าไปตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดในกรณีผู้บริหารท้องถิ่นมีพฤติกรรมการละเมิดต่อองค์กร โดยให้ปลัดจังหวัดเป็นประธานกรรมการ และให้นายอำเภอท้องที่ร่วมเป็นกรรมการ รวมทั้งให้ท้องถิ่นจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยมีนิติกรท้องถิ่นจังหวัดเป็นผู้ช่วยเลขานุการ หากผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้บริหารท้องถิ่นทำละเมิดต่อหน่วยงานที่ตนเองบริหารจริง ก็ควรเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอซึ่งเป็นผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 กำหนดให้มีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาแม้จะไม่มีอำนาจสั่งให้ผู้บริหารท้องถิ่นที่กระทำละเมิดดังกล่าว ออกคำสั่งให้ตนเองรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ เพราะผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งมีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่มีอำนาจทำการพิจารณาทางปกครองในเรื่องที่ตนเองเป็นคู่กรณีได้ตามมาตรา 13 (1) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอก็มีอำนาจสั่งให้ปลัดเทศบาลหรือปลัด อบต.หรือปลัด อบจ. แล้วแต่กรณี ออกคำสั่งให้ผู้บริหารท้องถิ่นที่กระทำละเมิดดังกล่าวชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 ด้วยวิธีการและแนวทางการพิจารณาดังกล่าว น่าเชื่อว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาการดำเนินการเอาผิดกับผู้บริหารท้องถิ่นที่กระทำละเมิดต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนเองปฏิบัติหน้าที่ได้